

Olaus Lilljedahl (1802–1893) son till guld- och silversmeden Johan Lilljedahl och hans hustru Catharina (född Bökman). Olaus gifte sig 1824 med Cecilia Nilsson (1803–1877), dotter till mjölnaren, senare hökaren och borgaren Tuve Nilsson och hans maka Ingeborg på Klinta vid Sissebäck. I äktenskapet föddes fyra döttrar och en son, den blivande garverifabrikören m.m. Johan Theodor.

På bilden är Olaus iklädd Sölvesborgs "skarpskyttecorps" spektakulära uniform. Han var själv initiativtagare till denna ideellt och varmt fosterländskt sinnade kår, vilken bildades 1860. Som medlem av stadens äldstes råd skulle även de flesta av hans kollegor i denna församling ansluta sig till föreningen, vari han också blev utsedd som dess förste överbefälhavare. Sedan den brinnande nationella hänförelsen bland borgerskapet successivt avklingat, upplöstes slutligen kåren 1876.

Olaus följde till en början i faderns fotspår och var således yrkesverksam som guld- och silversmed men övergick med tiden till att jämte sin hustru driva en bagerirörelse i kvarteret Pantern vid Västra Storgatan med fyra till fem gesäller samt några lärpojkar i sin tjänst. Vid sidan om ägnade han sig dessutom åt brännvinsutskänkning, ehuru dock i mindre skala. Som hyresgäst i sin fastighet fick han 1863 Sölvesborgs sparbank.

Olaus Lilljedahls fastighet och bostad vid Västra Storgatan av i dag. I detta hus hyrde Sölvesborgs sparbank utrymmen för sin verksamhet under åren 1863–1915.

Fabrikören, redaren m.m. Johan Theodor Lilljedahl (1830–1896), son till Olaus Lilljedahl och hans hustru Cecilia, var först (1851) gift med Carolina, dotter till skepparen Petter Nilsson och hans hustru Agneta Rundqvist samt därefter (1890) med Sigrid Lindgren, dotter till smeden Per Persson och hans maka Hanna Olsdotter.

Den garverirörelse, som han framgångsrikt utvecklade till en större läderfabrik med som mest ett åttio-tal anställda, blev ett av de allra första industriföretagen i Sölvesborg. Fabrikören kom också att med kraft och kreativitet att engagera sig i skeppsbyggeri, utrikes sjöfart och inte minst stadens politiska angelägenheter.

Porträttet, som tillhör Sölvesborgs kommun och i original kan ses i kommunhuset, är utfört av hans dotter konstnärinnan Emma Lilljedahl-Adlerz. I fonden syns såväl Sölvesborgsviken som Kaninholmen.

Interiör från garveriet i Lilljedahlska läderfabriken omkring 1910. Garvningen, som var mycket vattenkrävande, skedde vid denna tidpunkt med hjälp av kromsalter. Råmaterialet bestod till mesta delen av hudar från stora djur som oxar, tjurar, kor och hästar. Det dagliga arbetet var som synes både tungt och smutsigt, förmodligen även förenat med uppenbar risk för ohälsa.

Läderfabrikens gård närmast havet, där stapelbädden till det blivande tremastade barkskeppet "Hilda" just håller på att läggas ut. "Hilda", som sjösattes 1874, byggdes i ek och furu på uppdrag av fabrikör Lilljedahl i syfte att kunna frakta råhudar från Sydamerika på egen köl direkt till lädertillverkningen i Sölvesborg.

På gården utanför läderfabrikens bostadshus 1906 med bl.a.:
kusken Carl Carlström (far till allkonstnären Bror "Borre" Carlström), garvaren Gustav Fröberg, garvaregesällerna Lang och Lindborg, eldaren Persson, kontorist Werner Wennerlund, kokaren Alexandersson, smeden Ola Persson, Karolina och "Potte-Nisse" från Gammalstorp.

Längst ut till vänster står verkmästare Harald Råberg med sin hustru samt framför dem en ung man i skärmmössa, kravatt och med reglementsenlig militärisk fotvinkel, den i läderföretaget blivande direktören Olof Ståhl.

Längst ut till höger står kassör Nils Persson, som var dåtida platschef i Sölvesborg under fabriken direktör, Samuel Frost i Malmö.